

කියන්නා සේ ය. "ඉස්පිරිතාලෙකට ගිහින් මය කකුලට බේන් ටිකක් දුන්නයි."

මහලු මුදලක් දීමෙන් මා කළේ ඔහු යා-වකයෙක් බවට පත් කිරීම නේද? මා තුළ හටගත්තේ වරදකාරී හැගීමකි. 'මහලු රසිකයෙක් හැටියට ඇසුරු කරන්නට නම් මා කළ යුත්තේ කුමක්ද?' මට කළ හැක්කේ කුමක්ද? මම දින ගණනක් කල්පනා කළෙමි. ඔහු අමතක කරන්නට උත්සාහ කළෙමි. ඔහු මගේ සිතේ බැහැර නොයයි. 'නිර්මාණ කරුවෙක් වගේ ම දියුණු රසිකයෙක් කියන්නෙ වටිනා කෙනෙක්. නිර්මාණකරුවෙක් වෙත එක වගේ ම හොඳ රසිකයෙක් වෙත එකක් ලේසි නෑ' යාගිතය උගන්වද්දී මම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට එ සේ උගන්වා ඇති බව ද මට මතක් විය. දවස් ගණනක් කල්පනා කරන විට මට මගේ හිතවත් දෙසීතර බෝධිපක්ෂ මතක් විය. මම ඔහුට දුරකථනයෙන් කතා කර මගේ රසිකයා ගැන දෙසීතර කෙනෙකුට වැදගත් වන විස්තර පමණක් කීවෙමි. රසිකයාගේ වාසනාවට නැතහොත් මගේ වාසනාවට, රෝගියාට උදව්කරන්නට බෝධි කැමති විය. "වෙලාවක මිනිසා හොස්පිටල් එකට එක්ක එන්නයි."

මා රසිකයාගේ නම ඇතැයිත් එ සේ රෝගියාට ඇතුළත් කරන අවස්ථාවේ ය. "විරසේන ඉද්දමල්ලෙන" ඔහු රෝගියා හැටියට තමාගේ නම කියන විට මම හාර්කරු හැටියට මගේ නම කීවෙමි.

"තුටුවල නම් සනීප කරන්න පුළුවන් වෙයි. ඉන්පෙක්ෂන් කෝස් එකක් දිල බලමු. අතික් ප්‍රශ්න නම් හුගත් නරක අතට හැරිල තියෙන්නෙ. කල් ගිහින් වැඩියි. වෙස්ට් වගයක් තියෙනවා. කරල බලමු. ඉස්සරිනම එක්සේරි කියන්න ගන්න ඕන." ලෙඩා වාරිටුවකට යැවීමෙන් පසු බෝධි මට කරුණු පැහැදිලි කළේ ය. "මිනිසා කවද? නෑයෙක්ද?" "අදහන මනුස්සයෙක්" "කොහොම උනත් මිනිසා හුගත් දුර්වලයි. ඔයා බාරකාරය හැටියට නම දීපු එක ලොකු වගකීමක්."

'මට ඕන වෙලා තියෙන්නෙ මිනිසාගෙ තුටුවල සනීප කරවල බේල්ල කෙළින් කරවල අරන් හැන්දැවක අපේ මිදුලෙ අඹ ගහ යට වාඩිවෙලා පොඩි අඩියකුත් ගහන මගේ කවි ගැන කතාබහ කරන්න. ඒ වගේ දියුණු රසිකයෙක් එක්ක මොන තරම් දේවල් කතා කරන්න පුළුවන්ද? එනම කතා කරන්න පුළුවන් නම් ඒක කොච්චර සතුටක්ද?' බෝධි වගේ මිතුරෙකුට මගේ ඒ ආකාර ඒ විදියට හෙළි කරන්නට වුව ද පුළුවන්කම තිබුණත් දුර්වල වයසක මිනි-සාගෙ ඉස්පිරිතාලෙකට බාර දී ඒ මනුස්ස-යාගේ බාරකරු හැටියට මගේ නම් දීමෙන් උර මත පටවා ගත් වගකීම හොඳහැටි අවබෝධ වූයෙන් මම තවත් කිසිවක් නොකි යා ඩොක්ටර් බෝධිපක්ෂ ළඟින් හැඟිට ඒ බර ද කරනවාගෙන ගෙදර ආවෙමි.

'ඔහු රෝගලේදී මිය ගිය හොත් මා කරන්නේ කුමක් ද?' ඔහු කාගේ කවද? ඔහුට ගෙයක් දෙරක් පවුලක් ඇත් ද? එ සේ නම් ඒ කොතැනක ද? සමහරවිට ඒ පවුලේ දරු-වන්, නෑයින් අතර එන්ඩික්ද සිටින්නට බැර නැත. ඔවුන් පැමිණ 'ගහක් ගහක් වාගෙ හොඳට හිටපු මනුස්සය. මහත්තය ගෙහිගින් ඉස්පිරිතාලෙ දල මාරාගන්න. මාරාගන්න නං අනෙක් ඒවත් ඔක්කොම බාර අරං ඉවරයක් කරන්නයි වෙයි' කියනු ඇත. 'ඒ බයකරු සිහිවිලිවලින් හිත කොතරම් අවුල් වී තිබුණ ද දවස් ගණනාවක් ම මට රසිකයාගේ චරිත මේ දැන් ඇහෙනවා සේ විය. "මම ඒ දවස්වල ඔබතුමාගෙ කවි කියවල තියෙනවා. සමහර ඒවා මට කටපාඩම්... දිගටම කවි ලියන්නයි." කාලයක් තිස්සේ අත්හැර දමා තිබෙන කවි ලිවීම යළි ඇරඹීමට ඔහුගේ ඒ චරිතවලින්

කෙරුණු කිහිකැවීම ප්‍රමාණවත් නොවුණ ද මගේ චරිතමාන පිටිතයේ උදුසින බව ටිකක් පහව යමින් තිබෙන බවක් මට ඇහෙන්නට විය. කෙසේ වුව ද මා බාරකාරයා ලෙස රෝගියාට බාරදුන් රෝගියා බැලීමට එහි නොහිය මා කළේ දිනක් හැර දිනක් දුරකථනයෙන් මගේ මිත්‍ර වෛද්‍ය බෝධිප-ක්ෂට කතා කරමින් ඔහුගේ තොරතුරු වැඩියෙන් ද රෝගියාගේ තොරතුරු අඩුවෙන් ද විමසමින් ගිඳීම ය.

සති දෙකකට පසු මගේ හිතේ බර අයින් කරන්නට කතා කළ දෙසීතර මිතුරා මට මගේ රසිකයාව ඇලගෙන් නදුන්වා දුන්නේය.

"මහු, ඔයාගෙ ලෙඩාගෙ තුටුවල ඇත් සනීපයි. මිනිසාගෙ දුර්වල පෙනුමක් ඇත් නෑ. හැඩයෙහි බේල්ලෙ ලෙඩීව නම් මො-නවවත් කරන්න බැර වෙයි. කල් ගිහින් වැඩියි. ඒක හෙවෙයි මිනිසා මාර කවික-ාරයෙක් නෙ. අපේ නර්ස්ල කියනවා මිනිසා රූට හිත්ද යන්න නෑ කියල ලස්සනට කවි කියනවල. ඊයෙ මිනිසා කොලේකුයි පැනකුයි ඉල්ලෙන මා ගැන මාර කවියක් ලියල මම වෝඩී රචුන්ඩී යන කොට මට දුන්නෙන."

"මම එනෙහං ගෙට දවල්ට එන්නං මිනිසා බලල යන්න." මම කුතුහලය සහවාගෙන හිතේ සැහැල්ලුව පමණක් පෙන්වමින් කීවෙමි.

"මම නම් ගෙට ඩියුටි නෑ. ඒකට කමක් නෑ. ඔයා එනව නං විමලරත්න කුමාරගමගෙ කවි තියෙන පොත් දෙකකුත් අරන් එන්නයි මහු. මේ මිනිසා අපේ කෙල්ලෙන් කුමාරගම ගැන කියල දිල උන් පියසු වැටිල ඉන්නෙන." කුමාරගම ගැන හෙදියන්ට කීවේ නම් ඔහු හිසග ලෙස ම මා ගැනත් මගේ කවි ගැනත් කියන්නට ඇත. සමහරවිට ඔහු එද මතක් කළ අනංගයාට ලියුමක් නමැති මගේ කවි පන්තිය ද හෙදියන්ට ඇසෙන්නට ගායනා කරන්නට ඇතැයි මට සිතෙන්නට විය.

ගෙදර කුඩා පොත් රාක්කයේ දුටුදි ගසා දමා පොතෙන් පොත බේර බේරා බලද්දී මගේ කවි පළ වී ඇති කවි සඟරා කීපයක් ම මට හමුවිය. එතෙක් කුමාරගමගේ කවි පළ වූ පොතක් හෝ සඟරාවක් එහි නොතිබිණ. 'අනංගයාට ලියුමක්' කවිය පළ වී ඇති සඟරාව සමග තවත් එකක් මම රාක්කයෙන් ගෙන මේසය මත තැබුවෙමි.

මා රෝගල් වාරිටුවට යද්දී ඔහු සතුටින් ද පිරසිඳුවට ද ඇඳෙහි වාඩිවී සිටියේය. පැන්නකට ඇල කර ගත් මුහුණේ මා වෙනුවෙන් පුළුල් සිනාවක් මතු විය. මා වෙත කෘතඥතාව පළ කරන්නට මගේ අතකින් අල්ලා ගන්නට ඔහුට අවශ්‍ය බව පෙනුනෙන් මම කවිසඟරා දෙක ඇති බුරුම මගින්මල්ල උරෙන් පන්නා ඇඳ මත තබා ඊට ඉඩ දුන්නෙමි.

"මිස්ටර් මහුරත්නට මම හුගාක් නෑයැහැයි. මට දැන් හොඳට ම සනීපයි." එ සේ කියමින් ඔහු මගේ අත තදින් ගෙන ගෙමින් සොලවන්නට විය. තරුණ හෙදියක් ඔහුට යමක් කියන්නට එතැනට ආවාය.

"මිස්, මෙතුමට අදහනෙයි. මිස්ටර් ජයසිරි මහුරත්න. මෙතුමන් හොඳ කවියෙක්. අද රූට මම මෙතුමගෙ කවියක් දෙකක් කියන්නංකො."

හෙදිය කියන්නට ආ යමක් නවතාගෙන මගේ මුහුණ මතක තියා ගන්නට මෙන් ටික වේලාවක් මා දෙස බලා සිටියාය. එ සේ හිඳ, මඳ සිනා පා රෝගියාගේ ඇඳ පසක එල්ලා තිබූ සටහන් පත අතට ගන්නාය.

"අද රූ නං මෙතේ කවි කියන්නයි හමබ වෙන්නෙන නෑ. ඔයාගෙ ටිකට කපල තියෙන්නෙන."

"ටිකට කපලා?" අප දෙදෙනා ම එකට රුසුවෙමි.

IMMIGRATION LAW @ Australian Immigration Law firm of the Sri Lankan Community

We are proud to have lead the way for others to follow...

Professional Immigration Legal Services

Legal Advice in simple to complex Immigration matters

- Skill Assessments
- State Sponsorships Expression of Interest (EOI)
- Visa Lodgments
- Employer Sponsorships & Nominations
- Migration Review Tribunal Appeals
- Federal Court Appeals
- Ministerial Appeals

- General Skill Migration
457 Visas
Employer Nominated Migration
Student Visas
Graduate Skill Visas
Permanent Residence Pathways
Spouse Visas
Contributory Parent Visas
Business Migration
Resident Return Visas

A Team of Qualified & Experienced Lawyers & Registered Migration Agents

Susantha Katugampala
Principal Barrister & Solicitor
Accredited Immigration Law Specialist
MARN: 9601070

FAIRFIELDS LAWYERS AUSTRALIA GATEWAY Australian Immigration Law Advisory

10 Morrison Place East Melbourne 3002 Australia
T: 03 9650 4557 1300 888 331 M: 0417 851 041

Suite 602, Hilton Colombo Residence 200 Union Place, Colombo 2 Sri Lanka
T: +94 11 2300 627 M: +94 777 347 670

info@fairfieldslawyers.com

We Deliver Results...